

PISMO DAVORU MILASU

Dragi Davore,

Pišem ti ovo pismo iz naše škole u kojoj si ti nekada učio i odrastao. Ja sam sada učenica 4. razreda, pa mi se čini kao da te na neki način razumijem.

Želim ti zahvaliti što si bio hrabar i što si mislio na sve nas. Zbog tebe i tvoje žrtve danas možemo ići u školu, učiti, i odrastati u miru. To je nešto što nikada nećemo zaboraviti.

Ipak, u sebi osjećam tugu jer bih voljela da nisi morao otići u rat. Možda bih te pokušala odgovoriti i reći ti da ostaneš, da čuvaš svoj život i svoje snove. Jer tvoje mjesto je ovdje, među prijateljima, u školi i s obitelji.

Zauvijek ću pamtiti tvoju hrabrost i uvijek ti biti zahvalna.

Dora